

سه شنبه 28 اسفند 1397 - 12 رجب 1440 - 19 مارس 2019

جتماع جمعیت زیادی از مردم تهران در موافقت و مخالفت با جمهوری "رضاخانی" (1302 ش)

اجتماع جمعیت زیادی از مردم تهران در موافقت و مخالفت با جمهوری "رضاخانی" (1302 ش) پس از سفر احمدشاه قاجار به اروپا و به دست گرفتن قدرت توسط رضاخان، کم‌رلم& کم زمزمه‌های جمهوری توسط طرفداران وی بلند شد و آنان با تبلیغات خود مردم را به حمایت از جمهوری تشویق می‌کردند. در این حال رضاخان سردار سپه، برای تسهیل کار و رسیدن به مقام ریاست جمهوری درصد برآمد از ولیعهد استعفا بگیرد و در این گیر و دار، در مجلس درگیری‌های نیز روی داد. در اثر این القائات، روز 28 اسفند 1302، عده‌ای از مردم تهران به جانبداری از رضاخان برخاسته و خواستار جمهوری شدند. این اجتماع در حالی بود که مردم طرفدار سید حسن مدرس به دلیل اهانتی که روز قبل به وی شده بود در مسجد شاه تهران تجمع کردند و علیه جمهوری دست به تظاهرات زدند. در مقابل فشارهای جمهوری خواهان، مدرس به تنهایی در مقابل توطئه گران ایستاد و برای جلوگیری از رسمیت یافتن مجلس جهت طرح جمهوری، عده‌ای از نمایندگان اقلیت را به قم فرستاد تا مجلس در نبود ایشان به حد نصاب نرسد و توطئه جمهوری خنثی شود. اما پس از حلول سال جدید ورق برگشت و شهید سید حسن مدرس، سخت به تلاش و فعالیت افتاد تا اینکه عده زیادی را علیه جمهوریت بسیج نمود. چرا که قرار بود مجلس شورای ملی در دوم فروردین 1303 نسبت به جایگزینی جمهوریت به جای پادشاهی قاجاریه تصمیم‌گیری نماید. در این میان بر اثر برخوردی که بین مردم و سردار سپه روی داد، به دستور رضاخان عده‌ای از مردم توسط قوای قزاق به گلوله بسته شدند و اوضاع دگرگون شد. این عمل رضاخان عکس العمل شدید برخی نمایندگان مجلس و مردم را برانگیخت و در نهایت سردار سپه از جمهوری ساختگی‌اش، صرف‌نظر کرد.

رحلت فقیه و مورخ بزرگوار شیعه آیت‌الله "ملا محمد هاشم خراسانی" (1312 ش)

ملا محمد هاشم خراسانی معروف به ثقة الاسلامی در سال (1242 ش) (1280 ق) در مشهد به دنیا آمد. پس از فرا گرفتن مقدمات علوم، رهسپار نجف اشرف گردید و در مدت دوازده سال از محضر عالمانی همچون آخوند خراسانی و سید اسماعیل صدر بهره‌مند شد. ملا هاشم خراسانی پس از بازگشت از نجف، راهی مشهد گردید و در حوزه درس آیت‌الله سیدعلی حائری یزدی شرکت جست و از آن پس به تحقیق و تالیف همت گمارد. آثار متعددی از ملا محمد هاشم خراسانی به جای مانده که مهم‌ترین آنها عبارتند از: مُنتَخَبُ التواریخ به فارسی در تاریخ معصومان و برخی از امامزادگان مدفون در ایران و نیز علمایی که در مشهد، هرات، اصفهان و شیراز به خاک سپرده شده‌اند؛ حُسْنُ الْعَاقِبَةِ فِي سَعَادَةِ الْخَاتِمَةِ و نیز غَايَةُ الْأَمَالِ فِي حُسْنِ خَوَاتِيمِ الْأَعْمَالِ. این عالم و مورخ گرانقدر سرانجام در بیست و هشتم اسفند 1312 ش برابر با سوم ذی‌الحجه 1352 ق در هفتاد سالگی در مشهد به لقاءالله پیوست و در همان شهر به خاک سپرده شد.

وفات "عباس بن عبدالمطلب"، عموی پیامبر(ص) اسلام(32 ق)

عباس ابن عبدالمطلب، عموی پیامبر(ص) و یکی از بزرگان قریش بود. مورخان معتقدند که وی قبل از هجرت پیامبر به مدینه، پنهانی مسلمان شد. عباس پس از هجرت نیز در مکه ماند و اخبار فعالیت‌های مشرکان بر ضد مسلمانان را به پیامبر اطلاع می‌داد. وی در جنگ حنین در سال هشتم هجری به مسلمانان پیوست و شجاعانه جنگید. عباس پس از فتح مکه از جانب رسول خدا عهده دار تأمین آب برای زائران خانه‌ی خدا گردید. پیامبر در وصف عموی خود عباس، چنین فرموده‌اند: "او بخشنده‌ترین مرد قریش بود. با خویشاوندان خود، خوش رفتار بود و در عقل و ذکاوت شهرت داشت. با بردگی و برده‌داری مخالفت می‌کرد و شمار زیادی از بردگان را آزاد ساخت." عباس ابن عبدالمطلب در زمان خلافت عثمان، خلیفه‌ی سوم درگذشت و در بقیع مدفون گشت.

انتخاب کوفه به عنوان مقر حکومت امام علی(ع) (36 ق)

امیرالمؤمنین امام علی(ع) پس از پیروزی در جنگ جمل به همراه لشکریان و گروهی از مردم بصره به شهر کوفه وارد شد و آن جا را به عنوان مرکز حکومت اسلامی خود انتخاب کرد. کوفه از آن جهت که در مرز شام بود، این امکان را به امام می‌داد که در مقابل فتنه‌های معاویه، ایستادگی نماید. ایشان پس از ورود به کوفه به مسجد رفت و پس از نماز، خطبه‌ای ایراد نمود. از آن پس به تنظیم امور حکومت پرداخت و استانداران را برای خدمت به سوی محل ماموریتشان فرستاد.

درگذشت "ابوحنیفه" راوی حدیث و اخبار تاریخی و داستان‌های پیامبران(206 ق)

ابوحنیفه مدتی را در شهرهای مکه و مدینه به سر بُرد و به فراگیری حدیث مشغول شد. وی راوی احادیثی معتبر بود که از پیامبر نقل می‌گردید. یکی از تالیفات مهم ابوحنیفه، المُبْتَدَاء، نام دارد که درباره‌ی خلق انسان و داستان‌های پیامبران است. هم‌چنین شرح روایتی از امام جعفر صادق(ع) درباره‌ی معراج رسول اکرم(ص) از دیگر آثار با ارزش او به شمار می‌رود.

قتل "لطفعلی خان زند" آخرین فرمانروای زندیه به فرمان "آقامحمد خان قاجار" (1209 ق)
لطفعلی خان زند، پسر جعفرخان بن صادق خان، یعنی نواده‌ی برادری کریم خان زند و هشتمین و آخرین خان
سلسله‌ی زندیه از سال 1203 تا 1209 ق، فرمان رانده است. با وجود سن کم، به فتوحات مهمی نایل آمد و تا
زنده بود، آقامحمدخان قاجار از او بر جان و دولت خویش، بیم داشت. با به قدرت رسیدن خان قاجار، جنگ بین آن دو
درگرفت و لطفعلی خان زند شکست خورد. لطفعلی خان زند پس از شکست از سپاه آقامحمدخان قاجار در کرمان، به بم
گریخت. در آن‌جا به دست یکی از یارانش که به او خیانت کرد، گرفتار شد و به دست دشمن خونخوار خود
آقامحمدخان افتاد. پادشاه قاجار با انگشتان خود دو چشم لطفعلی‌خان را از حدقه بیرون آورد و پس از
شکنجه‌های فراوان و اعمال وحشیانه، او را در تهران به قتل رساند. قبر او در امامزاده زید تهران واقع است.
درگذشت "لویی دوبروی" فیزیک‌دان برجسته فرانسوی (1987م)
پرنس لویی ویکتور پیر رمون دوبروی، فیزیک‌دان معروف فرانسوی، در سال 1894م در این کشور به دنیا آمد. وی پس
از طی تحصیلات خود به فیزیک روی آورد و بر اثر تحقیقات و مطالعات در فیزیک کوانتوم، تئوری ذره‌ای و موجی بودن
نور را در سال 1923م ارائه داد. براساس این نظریه، نور دارای ماهیت دوگانه‌ی ذره‌ای به نام ذره و موج می‌باشد.
مطالعات دوبروی در علم فیزیک و کشف ماهیت موجی الکترون‌ها، باعث شد تا در 35 سالگی، جایزه فیزیک نوبل
سال 1929م را دریافت نماید. طرح دوبروی، راهگشای بسیاری از پیشرفت‌های نوین در علم فیزیک گردید و او را به
عنوان فیزیک‌دان‌ی برجسته مطرح ساخت. لویی دوبروی به عنوان آخرین بازمانده از نسل بنیان‌گذاران
فیزیک نوین، سرانجام در 19 مارس 1987م در 93 سالگی درگذشت.